

въ срѣднитѣ вѣкове. Черното френско грозде е било непознато на старитѣ народи; то става извѣстно едвамъ въ XVI вѣкъ. Най-много захванали да го обработватъ въ XVIII вѣкъ, като почнали да правятъ отъ него забѣлѣжителния тогава ликьоръ кассисъ, отъ кждѣто е излѣзло и неговото французко название (cassis). Сжщото може да се каже и за цариградското грозде, което почнали да обработватъ въ XVI вѣкъ най-много въ Англия.

Лубеницата (динята) е била извѣстна въ най-старо врѣме; отъ нея сж се ползували всичкитѣ хора. Тя е била извѣстна и и на египтянитѣ, за което свидѣлствуватъ запазенитѣ изображения върху обелискитѣ ¹⁾ и у евреитѣ, у които се е наричала „абатичимъ“. У гърцитѣ обаче тя не е била извѣстна, а у римлянитѣ е станала извѣстна въ първия вѣкъ слѣдъ Р. Хр.

Около това врѣме станалъ извѣстенъ въ Европа и пѣшътъ; изображения отъ него се срѣщатъ въ Херкуланъ и въ една отъ фрескитѣ (живопись на стѣна) на Ватикана. Слѣдъ това въ срѣднитѣ вѣкове изчезва, а въ XVI-ия вѣкъ се явява като новъ плодъ въ Провансъ. Въ XVII вѣкъ се явява и другъ видъ, нареченъ канталупа, отъ името Канталупо, дача (вила) на папата.

Япония.

Граната на „изгрѣващето слънце“, както японцитѣ наричатъ своето отечество, се състои отъ верига острови, на брой около 3850. Тѣ ограждатъ азиатския материкъ отъ източната страна, въ посока отъ сѣверъ къмъ югъ — отъ камчатския полуостровъ до южно-китайското море. По производъ тѣ сж вулканически. Япония, като страна изключително вулканическа, често става театъръ на силни землетресения, които докарватъ голѣми врѣди на населението. Тѣй землетресението прѣзъ 1854 г. е съборило половината отъ града Токио и е причинило смъртта на по вече отъ 100 х. души. Поради това зло японцитѣ сж особено приспособили и направата на кжщата

¹⁾ Четирижълни каменни стълбове, на горѣ стѣснени и покрити съ иероглифи, които сж дигали въ Египетъ за споменъ на нѣкое важно събитие.